

1 Φεβρουαρίου 2016

Ο Άγιος Νεομάρτυς Γεώργιος ο Κρης

/ [Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown

Μαρτύρησε στο χωριό Φουρνέ τον Φεβρουάριο του 1867

Ο Άγιος καταγόταν από το χωριό Αλικιανός της επαρχίας Κυδωνίας. Ο πατέρας του ήταν ιερέας στο χωριό Θέρισος. Εκεί γεννήθηκε και μεγάλωσε ο Άγιος και τα υπόλοιπα αδέρφια του, εν παιδεία και νουθεσία Κυρίου. Έμαθε πολύ λίγα γράμματα, ώστε μόλις που μπορούσε να διαβάζει, η ασχολία του δε ήταν η γεωργία.

Όλη την ημέρα εργαζόταν στους αγρούς, το βράδυ ξενυχτούσε διαβάζοντας Συναξάρια, ιδιαιτέρως των Μαρτύρων, τα οποία υπεραγαπούσε, μολονότι οι γονείς του τον παρακινούσαν να κοιμάται αρκετά, διότι εργαζόταν σκληρά την ημέρα. Ο Άγιος τους απαντούσε « δεν ξεκουράζομαι ούτε κοιμάμαι ευχάριστα, αν πρώτα δεν χορτάσω από την ανάγνωση». Έτσι είχε γεννηθεί μέσα στην καρδιά του ο πόθος για το μαρτύριο.

Το 1866 έγινε επανάσταση κατά των Τούρκων στην Κρήτη, στην οποία υπηρετούσε ως γραμματοκομιστής μεταξύ των αρχηγών της επανάστασης. Τον Φεβρουάριο του 1867 συνελήφθη μαζί με άλλους επαναστάτες, ύστερα από προδοσία, στο χωριό Φουρνέ. Οι Τούρκοι τους μετέφεραν στο στρατόπεδό τους, όπου σκότωσαν τους περισσότερους, αφού πρώτα τους κατέκοψαν τα μέλη του σώματός τους. Όταν ήρθε η σειρά του Αγίου του λέει ο Τούρκος αξιωματικός που τον γνώριζε :

Έλα, ρε Γιωργάκη, να κάνεις μια δουλειά που θα σου πω, να γλυτώσεις τη ζωή σου, γιατί σε γνωρίζω και σε λυπάμαι να πεθάνεις.

Τι δουλειά είναι αυτή, Μπαخرή Αγά; τον ρώτησε ο Άγιος.

Να γίνεις τούρκος, του απάντησε ο αγάς.

Ο Άγιος γελώντας του λέει :

Μη γένοιτο να αλλάξω την πίστη μου, όχι μόνο αν μου χαρίσετε τη ζωή αλλά και όλον τον κόσμο.

Εγώ ήθελα να σου κάνω αυτό το καλό, του είπε τότε ο αγάς, γιατί θυμάμαι πως όταν ήμουν μικρός και έσπασε το πόδι του ο αδελφός μου ο Αρίφ του το θεράπευσε ο πατέρας σου. Αφού όμως δεν δέχεσαι τη συμβουλή μου δεν μπορώ να σε βοηθήσω αλλιώς. Η αμαρτία του θανάτου σου στο λαιμό σου. Αλλά αφού δεν λυπάσαι τη ζωή σου, δεν λυπάσαι τουλάχιστον τους γονείς σου, την αδελφή σου, τον τυφλό αδελφό σου που θα μείνουν απροστάτευτοι; Άμα πεθάνεις, ο γέροντας πατέρας σου δε θ' αντέξει, θα πεθάνει κι αυτός από τον καημό του.

Με πολύ θάρρος του αποκρίθηκε ο Άγιος :

Δε ντρέπεσαι, Μπαχρή Αγά να μου λες τέτοια λόγια; Αυτό είναι το καλό που θέλεις να μου κάνεις; κράτα το για τον εαυτό σου. Εγώ τούρκος δεν γίνομαι, Χριστιανός γεννήθηκα, Χριστιανός είμαι και Χριστιανός θέλω να πεθάνω. Μάθε λοιπόν πως εδώ και πολύ καιρό πεθύμησα το μαρτύριο και ζήτησα από τον Χριστό μου να με αξιώσει να το απολαύσω. Ας είναι λοιπόν δοξασμένος που εκπλήρωσε την επιθυμία μου. Μη γένοιτο να φανώ τόσο ανόητος να περιφρονήσω τη θεία του δωρεά. Τώρα μάλιστα να σου πω κι αυτό για το καλό σου. Πρέπει κι εσύ να γίνεις Χριστιανός, μια κι είσαι γεννημένος από Χριστιανή μητέρα και ξέρεις την πίστη μας. Όσο για τους γονείς μου και τ' αδέρφια μου μη σε μέλει, γιατί ίσα ίσα άμα πεθάνω για τον Χριστό θα έχω παρρησία και θα τους προστατεύω χίλιες φορές καλύτερα.

Ντροπιασμένος ο αγάς τον άφησε, οπότε τον παρέλαβε ένας άλλος αξιωματικός ελληνικής καταγωγής.

Ρε Γιωργάκη, του λέει, κάμε αυτό που σου λέει ο Μπαχρή αγάς, να γλυτώσεις τη ζωή σου και όταν πας στο σπίτι σου ζεις πάλι σαν Χριστιανός. Ο Θεός βλέπει την ανάγκη και συγχωρεί.

Δε φοβάσαι τον Θεό, καπετάν Μανώλη, του απάντησε ο Άγιος. Τι σατανικά λόγια είναι αυτά που μου λες. Ξέρεις τι λέει ο Χριστός γι' αυτή την περίπτωση. Λοιπόν, αν πράξω όπως μου λες,πρέπει πάλι να χύσω το αίμα μου,για να ξεπλύνω την άρνηση.

Τον πήραν τότε οι στρατιώτες και τον πήγαν μπροστά στον Μπαχρή αγά.

Ε! Τι αποφάσεις; τον ρώτησε.

Ο Άγιος με πολλή χαρά και θάρρος του λέει :

Ό,τι σου είπα και πριν, Χριστιανός γεννήθηκα, Χριστιανός είμαι και Χριστιανός θέλω να πεθάνω. Δεν αρνούμαι τον Χριστό μου, δεν γίνομαι τούρκος, δεν αφήνω την υπέρλαμπρη πίστη μου να πιστέψω στη δική σας σκοτεινή πλάνη.

Απελπισμένος τότε ο αγάς τον παρέδωσε στους στρατιώτες, οι οποίοι τον παρακινούσαν να πιεί ένα μπουκάλι ρούμι. Ο Άγιος γέλασε και τους λέει :

Ευχαριστώ, δεν θέλω, γιατί έχω να βαδίσω μεγάλο δρόμο και πρέπει να έχω σώας τας φρένας.

Άρχισαν τότε να τον κατακόπτουν, όπως και τους άλλους. Ενώ οι άλλοι έκλαιγαν και θρηνούσαν για τη ζωή τους και την οικογένειά τους, ο Άγιος στεκόταν σαν βράχος που τον πελεκούν και όχι μόνο δεν φώναζε ούτε στέναζε ούτε δάκρυσε αλλά χαιρόταν και στεκόταν σαν γαμπρός την ώρα του γάμου. Δόξαζε τον Θεό που τον αξίωσε να μαρτυρήσει κι ευχαριστούσε τους δημίους γιατί με τα βασανιστήρια του προξενούσαν μεγάλη χαρά και δόξα, αφού όσο περισσότερο τον βασάνιζαν τόσο περισσότερο τον δόξαζε ο Χριστός στον ουρανό.

Αφού του κατέκοψαν όλα τα μέλη, ύστερα τον αποκεφάλισαν και έλαβε τον στέφανο του μαρτυρίου σε ηλικία των είκοσι ενός ετών.

Το τίμιο λείψανό του το ανακάτεψαν με των υπόλοιπων εκτελεσμένων και το πέταξαν σε κάποιο άγνωστο μέρος.